

Troen på kærlighed



"Züge In Den Tod".



"Züge In Das Leben".

Benny Andersen har engang sagt:

"Hvad hjælper det at gå med skudsikker vest, når døden kommer fra hjertet?"

Denne talemåde fik i allerhøjeste grad ny næring og nyt indhold fredag den 22. juli, da Anders Brevik mejede 69 uskyldige mennesker ned på Utøya i Norge.

Eller sagt med andre ord: Hvad hjælper det at være det sikreste sted i verden (hvor en af de overlevende mente at være, da hun på sin mobiltelefon fik fortalt om terrorbomben i Oslo af sin mor), hvis der på stedet går en vanvittig mand med et automatvåben rundt, som kun har til hensigt at dræbe så mange som muligt?

Det må have været rædselsfuldt!

Og der skal heller ikke megen fantasi til at forestille sig den rædsel, det må have været at være forælder til et barn, som ringer en op og beder om hjælp, mens det kigger ind i løbet på en knitrende maskinpistol.

Steffen Brandt har begået en tekst på TV2' s nye CD "Showtime," i nummeret: "Vandfald," hvor jeg tror, han rammer den smerte, som disse forældre må have følt:

"Græd et håb og send et ønske ned i tidens mørke vand. Hver en tåre, som du fælder, er et dybt ocean."

Begivenheden i Norge minder os endnu engang om, hvor vigtigt det er at få sagt og gjort tingene, mens tid er.

Og det er netop også det budskab, TV 2 har på deres nyeste CD.

Her filosoferer bandet over den kendsgerning, at der er mange situationer i livet, hvor man står alene med tingene og selv må træffe en beslutning.

I et interview i Jyllands-Posten i februar siger forsanger Steffen Brandt blandt andet følgende om den situation:

"..... På samme måde kan det fremstå yderst voldsomt, når man bliver konfronteret med det øjeblik, hvor der i rummet ved siden af ligger et menneske, der skal dø om cirka halvanden time. Skal du nå at sige noget? Er der noget, som du vil have ryddet op i, før det er for sent?"

I nummeret: "Go' tur hjem," får ovennævnte spørgsmål følgende tekstmæssige udtryk:

"Der stod jeg med alle mine drømme og et håb om evigt liv og så maskinen slukke for dit vejr, og det, der er tilbage, er en maske uden ansigt indeni."

Og på "Showtime" lyder teksten blandt andet:

"Her, tag min hånd, kom følg mig ud, sluk lyset, luk porten, jeg vil møde min Gud."

På sangen "Vandfald" omformulerer Steffen Brandt så en af sine gamle vendinger: "Løb for livet, brug dog tiden" til "Græd for livet, mens du kan." – Han vil have, at vi standser op og kommer ud med "vore følelser, mens vi kan," som han siger i føromtalt interview. Og her tænker han ikke kun på gråd.

Som forældre må læren af begivenheden i Norge være dobbelt. – Vi skal huske at få erklæret vores kærlighed til vore børn i tide, og så skal vi forsøge at sende dem med "Det rigtige tog."

Billedet på "Det rigtige tog" har jeg fra en tur til Berlin med mine unger her i sommer.

På Friedrichstrasse står en skulptur, som er et monument over jødernes skæbne under 2. verdenskrig.

Den ene ende af monumentet hedder: "Züge In Den Tod," og viser mennesker, som bliver sat på et tog med retning mod en koncentrationslejr og døden, mens den anden ende hedder: "Züge In Das Leben," og viser mennesker, der selv har valgt toget, og er på vej ud i livet.

Da min yngste datter så mindesmærket og havde gået rundt om den et par gange, spurgte hun:

"Jamen, kunne de da selv vælge?"

Det spørgsmål kunne jeg selvfølgelig kun svare nej til. Og så ville jeg så senere tage snakken med hende om, hvad vi kan lære af den.

Så som forældre skal vi sørge for at få sendt vore børn med det rigtige tog.

Og hvis vi alligevel og uforvarende får sendt dem det forkerte sted hen, så skal de vide, at det ikke var på grund af manglende kærlighed til dem.

Ivan Klarskov Nielsen
Lærer og journalist